

Lang Ádám

Ajándék ló

*„Faszom se tudja már, mit vártunk tőle.
Talán semmit. Talán mindent. De sokat,
az biztos. És az, amitől sokat vársz, az
mindig olyan, hogy nem okozhat csaló-
dást. Legalábbis többnyire nem.”*

Big Daddy L.
Tequila-vér

Klikk – kattant a lámpa, anya megkeresi a fejem a párnák közt – reggel van, születésnapos, ébresztő! – és egy jóreggelt-puszi ad a jóéjt-puszi még frissnek tűnő helyére. Na, igen – bújok vissza a párnák közé –, úgyse lesz ajándék estig, mert bátyám csak akkor ér haza az osztálykirándulásról, ahova tegnap ment. Hódmezővásárhelyre. Háromszáz kilométerre. Csak a hajnali lámpafényre emlékszem – klikk.

Végül a konyhából, a készülő tízórais szendvicsek mellől érkező biztatás megteszi a hatását, és már a fürdőszobában sikálom a fogaimat – ó, a francba!, köpöm ki gyorsan a mentolos-habos nyálat, ma is elcsesztem a kakaómat. Annyit mondják, hogy így vigyázz a fogaidra, meg úgy vigyázz a fogaidra, aztán mi a vége a nagy buzgalomnak? Tejfogak kihullanak úgyis, a kakaó meg mentolos lesz a fogkrémtől – mert ilyen fáradtan nem lehet ügyelni a sorrendre. De korrigálni lehet, amíg összerakom a táskám, addig csak-csak enyhül a mentol. Első két óra rajz – stimmel. Környezetismeret – elolvasva, füzet mehet a táskába. Mateklecke – óra előtt, füzet be. GI Joe meg a hülye mozdulatlan katona pedig mellé – cipzár be, aztán ki –, tolltartó ki nem maradhat, aztán újra behúz. De jó lenne még egy GI Joe! Ezzel a mozdulatlannal nem lehet játszani.

Kimegyek a konyhába, kakaót szó nélkül egy levegővételre megiszom, csak kicsit mentolos, de így is nagyon jó, csigát meg majd útközben, anya, már késésben vagyok, ígérem, jó lesznek! Puszi, puszi.

Liftben csak a gombokat húzogatom ki – erre csak én figyelek az egész lépcsőházban. Mire hazaérek, az egész összevissza lesz – melyik mennyire van kilazulva, vagy mi. Közben a csigát majszolom. Csóklom, csóklom, üdvözlöm a házmesternét elhaló intonációval két falat közt. Ki az utcára. Tescóig bezúrom a csigát, bent megnézem a Nemzeti Sportban az olasz bajnokság eredményeit, befújom magam a legdrágább sprével (fekete Harley Davidson), aztán ki. Jó lenne egy BMX is vagy legalább egy gördeszka, sokkal előbb odaérhetnék vele az iskolába.

Azért így is odaérek valahogy, többiek már várnak. Teniszlabdával focizunk, a kapu két szembeállított pad. Kálmánnal vagyok, a Balasi meg az Élővel, közben megbeszéljük a Seria A eredményeit. Azért Del Piero tegnap is lőtt kettőt – aztán bevágom a teniszlabdát úgy a kapuba, hogy a bokorból kell kiszedniük, köpök egyet, majd Kálmánnal zúzunk a sorakozóba. Beállunk a végére, aztán

bevonulunk az iskolába. (Még nem sejttem, hogy milyen katonás is ez.) Jó lenne egy Juve-mez is!

Egész nap azon agyalok, hogy miért van az, hogy mindenki kérhet ajándékot, csak nekem jut mindig meglepetés. Aztán az is milyen meglepetés... Na, mindegy. Órák amúgy konfliktusmentesen lemennek, környezetből majdnem felelek, de szerencsére észrevette, hogy születésnapom van, így aztán továbblapozott a naplóban, pedig egyszer, mondom, átolvastam. Jobb a béke.

Hazamegyek ebédre, mert a menzán nem vagyok hajlandó enni. Utána le a játszótérre – ismét foci kicsit nagyobbban – kézilabdapálya, Winner-labda, Del Piero vagyok tornacsukában. Jó lenne egy csuka is. (Ekkor még nem tudom, milyen menő is lesz majd a tornacipő pár év múlva.) Szétfutom magam, lövök kettőt én is, aztán irány haza. Zuhany, család már állva vár, mikor jövök ki a szobámból fehér ingben, mellettük egy meglehetősen nagy doboz, meg egy torta gyertyákkal, elfújom, közben kattog a fényképezőgép, klikk-klikk. Á, baszus, miért nem a pályán fényképeztek? Na, ajándéknyitás – minimális adrenalin. Kinyitom, közben klikk-klikk...

Másnap megyek, többiek már várnak, Old Spice-illatom van. Na, aztán mit kaptál? Egy lovat, bazmeg – mondom, aztán elkezdjük a játékot.

Műfordítás pályázat 2008.

Az Országos Idegennyelvű Könyvtár a Nyelvek Európai Napja alkalmából Műfordítás pályázatot hirdet, 100.000 Ft-os összdíjazással és a Magyar Fordítók Háza Alapítvány különdíjával, műfordításkötettel nem rendelkező műfordítók számára.

A pályázatra Enrique Badosa *Canto de las cinco estaciones* versciklusából az *Elegía en enero* című költemény harmadik versének magyar fordítását várja a háromtagú zsűri (Lator László költő, műfordító, Tóth Éva költő, műfordító és Virág Bognár Ágota, a könyvtár munkatársa).

Pályadíjak:

I. díj: 50000 Ft

II. díj: 30000 Ft

III. díj: 20000 Ft

A díjakat az ESMA Spanyol–Magyar Reklám Zrt. ajánlotta fel.

A pályázat jelíges. A jelíggel ellátott pályaműveket 2008. augusztus 20-áig várjuk 4 példányban a könyvtár címére:

ORSZÁGOS IDEGENNYELVŰ KÖNYVTÁR,
1462 Bp., Pf.: 469, „Műfordítás pályázat”.

Kérjük hogy pályaművükhöz, lezárt borítékban mellékeljék nevüket és címüket. Egy pályázó több pályaművet is beküldhet.

A pályázat eredményhirdetése, értékelése és ünnepélyes díjátadója 2008. szeptember 26-án lesz a könyvtár Olvasótermében, Budapest, V. kerület, Molnár u. 11.

A legsikeresebb átültetések megjelennek a Napút folyóirat Káva Téka mellékletében.

További információk:

Virág Bognár Ágota; tel.: (1) 318-3688/407; e-mail: virag.agota@oik.hu